

فقه

فصلنامه علمی-پژوهشی
سال بیست و یکم، شماره سوم، پاییز ۱۳۹۳
صفحات ۱۱۳-۱۵۰

بازخوانی ساختار دانش فقه ناظر به اقتضایات معاصر

امین کرباسی زاده*

چکیده

قیهان در طول تاریخ اسلام برای چیش مسائل فقهی در کار یکدیگر و طرح نظاممند دانش فقه، شیوه‌های کم ویش متفاوتی در پیش گرفته‌اند. این شیوه‌ها که چگونگی دسته‌بندی مسائل فقهی را مشخص می‌سازند، ساختارهای دانش فقه خوانده می‌شوند. این مقاله می‌کوشد با بررسی ساختارهای مطرح در علم فقه، ساختار جدیدی را با توجه به اقتضایات زمانه و مسائل جدید فقهی عرضه کند. بدین منظور پس از تعریف ساختار علم فقه و اهمیت این بحث، ابتدا گزارشی اجمالی از ساختارهای موجود فقه شیعی یا شده و سپس نقص‌های این ساختارها بررسی شده است. آن‌گاه مباحث موضوع، قلمرو و هدف علم فقه به عنوان مبانی نظری ساختار پیشنهادی مورد دقت قرار گرفته و سپس ساختار پیشنهادی طرح شده است. در ساختار پیشنهادی، فقه در ابتدا به دو شاخه کلان فقه فردی و فقه حکومتی مشعب می‌شود. آن‌گاه فقه فردی به شش دسته احکام رابطهٔ فرد مکلف با خویشتن، خداوند متعال، همنوعان، محیط زیست، حکومت و مسائل مربوط به امور مالی تقسیم می‌شود. فقه حکومتی نیز به چهار دسته احکام رابطهٔ حکومت اسلامی با خداوند متعال، ملت، نهادهای بین‌المللی و سایر حکومت‌ها و مسائل مربوط به نهادهای حکومت، می‌پردازد.

کلیدواژه‌ها

ساختار فقه، تبییب فقه، هندسه فقه، تقسیم‌بندی فقه، قلمرو فقه.

تاریخ دریافت ۱۳۹۵/۱/۳۱ - تاریخ تأیید: ۱۳۹۵/۷/۱

* دانش آموخته حوزه علمیه قم و دانشجوی دکتری فلسفه اخلاق aminkarbasizade@ut.ac.ir

مقدمه

«فقه، تئوری واقعی و کامل اداره انسان از گهواره تا گور است» (خمینی ۱۳۷۸، ج ۲۱: ۲۸۹). این کلام فقیه و حکیمی است که رهبری یک انقلاب برآمده از دین را، در دوران سلطه سکولاریسم، بر عهده داشت. انقلابی که داعیه‌دار بازگشت دوباره دین، به تمامی صحنه‌های سیاسی - اجتماعی است؛ انقلابی که با پیروزی خود، انبوھی از پرسش‌ها را به سمت حوزه‌های علمیه گسیل داشت و فرصت بی‌بدیلی را فراهم آورد. تا فقه از انزوای مدارس، به متن جامعه بیاید. با این حضور، مسائل نوین بسیاری برای کسب تکلیف به فقه عرضه شده که جایگاه آن‌ها در ساختار دانش فقه مشخص نیست. سوای از انقلاب و تشکیل حکومت اسلامی نیز جامعیت ساختار جوامع فقهی و رساله‌های عملیه با اقتضایات عصر جدید چندان سازگار به نظر نمی‌آید. جدای از این مسائل، ساختار مرسوم فقه حتی در تقسیم‌بندی مسائل پیشین این دانش نیز مطلوب نظر شماری از دانشواران نبوده، چنان که استاد مطهری^۱ اظهار می‌دارد: «آیا این مسائل گسترده فقهی به نحوی دسته‌بندی شده و تقسیمی بر مبنای صحیح روی آنها صورت گرفته است یا خیر؟ پاسخ این است که متأسفانه خیر!» (مطهری ۱۳۸۰، ج ۲۰، ۹۲) این کمبودها و مسائل باعث شد که این پژوهش شکل گیرد. بنابراین هدف اصلی از انجام این پژوهش، کوشش در راه ارائه ساختاری نوین برای دانش فقه، مطابق با مقتضیات زمان و نیازهای امروزیست.

۱۱۴

▽

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

⇨

چیستی ساختار فقه

«ساختار علم» در اصطلاح، شیوه آرایش و روش ساماندهی مسائل یک علم بر اساس ارتباط معقول و منسجم میان آن‌ها، برای دستیابی به اهداف آن علم است. بر این اساس، مراد ما از ساختار علم فقه، طرح جامع علم فقه است که از کلی‌ترین عنوان شروع می‌شود و تا عناوین جزئی و جزئی‌تر ادامه می‌یابد و مراد از «تبویب»، دسته‌بندی باب‌های فقهی است. از این رو، تبویب، جزئی از ساختار محسوب می‌گردد و یک ساختار کلی می‌تواند چندین نوع تبویب داشته باشد (آصف آگاه ۱۳۹۴: ۱۱۸).

اهمیت بحث از ساختار فقه

اهمیت بحث از ساختار فقه در این است که طراحی یک ساختار خوب، جامع و منطقی برای علم فقه، اجمالاً چنین نتایجی در برخواهد داشت:

۱. عدم آشتفتگی و پراکندگی و تشتت مسائل دانش فقه؛
۲. پیوستگی و هماهنگی و انسجام دانش فقه؛
۳. تسهیل آموزش و فهم دانش فقه؛
۴. تعیین قلمرو و گستره دانش فقه؛
۵. یافتن خلاصه‌ها و نیازها و بایسته‌های پژوهشی دانش فقه؛
۶. توسعه و رشد علم فقه؛
۷. ترویج و گسترش فقه.

چه بسا بنا بر همین دلایل است که در کتاب «اولویت‌های پژوهشی دانش فقه»، این موضوع اولویت «الف» را داراست (اولویت‌های پژوهشی دانش فقه ۱۳۹۱: ۹۱).

ساختارهای موجود

روش شماری از فقهاء متقدم، مستقل آوردن ابواب و مسائل فقهی بوده است. به بیان دیگر، مسائل و ابواب را بدون رده‌بندی و تقسیم خاصی بیان می‌کرده‌اند؛ البته می‌توان با تحلیل ترتیب مسائل مطرح شده، به منطق مشخصی در ذهن ایشان رسید. «المقعن» و «الهداية» شیخ صدق و «المقعن» شیخ مفید (۱) و «الانتصار» و «جمل العلم و العمل» سید مرتضی، از آن جمله است؛ اما همزمان با پیشرفت علم فقه، فقیهان بیش از پیش در تقسیم‌بندی و ارائه ساختار برای علم فقه کوشیدند. در این بخش، مرواری اجمالی بر مهم‌ترین تبویبات و تقسیمات موجود در میراث فقهی می‌کنیم.

۱. تقسیم‌بندی سلار بن عبدالعزیز دیلمی (م. ۴۴۸ هـ) در المراسم مؤلف، مباحث کتاب را به دو دسته عبادات و غیرعبادات و سپس غیرعبادات را به دو

دسته عقود و احکام تقسیم می‌کند. بنابراین مباحث فقهی در سه قسمت عبادات، عقود و احکام جای می‌گیرند. تقسیم‌بندی یادشده با تأثیف این کتاب متداول شد (دیلمی، ۱۴۰۴).

۲. تقسیم‌بندی ابوالصلاح حلبي (م. ۴۴۷ هق) در الکافی فی الفقه (۲)

ابوصلاح مباحث فقهی کتاب خود را ذیل عنوان تکالیف سمعی، چنین دسته‌بندی می‌کند:

۱. عبادات: صلاة، حقوق اموال (زکاة، خمس، انفال، نذرها و کفارات)، صيام، حج، وفاء به نذر و عهد، أيمان، وديعه، اداء ديون، وصايا، احکام جنائز و ما تعبد الله سبحانه (توبه، جهاد، فرق، امر و نهى).

۲. محرمات: خوردنی‌های حرام، نوشیدنی‌های حرام، خوردنی‌ها و نوشیدنی‌های مکروه، دانستنی‌های حرام و مکروه، کارهای حرام، مکاسب محروم، مکاسب مکروه، ازدواج‌های حرام.

۳. احکام: نکاح، انواع طلاق، تذکیه، احکام عقود، قصاص، دیات، خسارات، حدود (حلبي، ۱۴۰۳).

منطق این تقسیم‌بندی چنین است که حلبي دستورات شرعی را به ابتدایی و طریقی تقسیم می‌کند. آن‌گاه در مطلوب ابتدایی، آنچه را که فعلش مطلوب باشد، عبادات و آنچه را که ترکش مطلوب باشد، محرمات می‌نامد و آنچه را که مطلوب طریقی باشد، احکام نام‌گذاری می‌کند. بنابراین آن سان که پیداست مراد از احکام در این تقسیم‌بندی، اصطلاح خاصی است که متفاوت از اصطلاح احکام در ساختار «شرعی‌الاسلام» است.

۳. تقسیم‌بندی محقق حلی (م. ۶۷۶ هق) در شرائع الإسلام

این تقسیم، رایج‌ترین و آشناترین ساختار دانش فقه است. ایشان تمام فقه را به چهار بخش تقسیم می‌کند:

۱. عبادات: طهارت (دربر گیرنده وضو و غسل و تیم)، صلاة، زکات، خمس، صوم،

٤. اعتکاف، حج، عمره، جهاد و امر به معروف و نهی از منکر.
 ٢. عقود: تجارت، رهن، مفلس، حجر، ضمان (حواله و کفالت نیز در ضمن ضمان ذکر شده)، صلح، شرکت، مضاربه، مزارعه و مساقات، ودیعه، عاریه، اجاره، وکالت، وقف و صدقات، سکنی و حبس، هبات، سبق و رمایه، وصیا و نکاح.
 ٣. ایقاعات: طلاق، خلع و مبارات، ظهار، ایلاء، لعان، عتق، تدبیر و مکاتبه و استیلا德، اقرار، جعاله، أیمان و نذر.
 ٤. احکام: صید و ذباغه، اطعمه و اشربه، غصب، شفعه، احیای موات، لقطه، فرائض، قضا، شهادات، حدود و تعزیرات، قصاص و دیات (محقق حلّی، ۱۴۰۸).
- شهید اول در «القواعد و الفوائد»، این رده‌بندی را چنین توجیه کرده: «أن الحكم الشرعي إما أن تكون غايتها الآخرة أو الغرض الأهم منه الدنيا والأول: العبادات. و الثاني: إما أن يحتاج إلى عبارة، أو لا و الثاني: الأحكام، والأول: إما أن تكون العبارة من اثنين - تحقيقاً أو تقديرًا - أو لا و الأول: العقود و الثاني: الإيقاعات» (شهید اول بیتا، ج ۱، ۳۰).

٤. تقسیم‌بندی شهید صدر (م. ۱۴۰۰ هق) در الفتاوى الواضحه

این تقسیم‌بندی از نظر توجه به ماهیت افعال و همچنین قربت به ساختار علم حقوق قابل توجه است.

١. عبادات: شامل نماز، روزه، اعتکاف، حج، عمره و کفارات.
 ٢. اموال: شامل
 - الف) اموال عمومی: شامل خراج، انفال، خمس و زکات.
 - ب) اموال خصوصی: به دو دسته اسباب شرعی تملک خاص و احکام تصرف در اموال.
- ابواب احیای موات، حیازت، صید، میراث، ضمانت، غرامات و تبعیت ذیل اسباب شرعی تملک و بیع، صلح، شرکت، وقف، وصیت و معاملات ذیل احکام تصرف در اموال.
٣. سلوک خاص (رفتارهای شخصی): شامل روابط خانوادگی و روابط اجتماعی.

۵. سایر ساختارها

ساختارهای فقه شیعی (۳) به موارد مذکور، محدود نمی‌شود؛ مثلاً ابن‌براچ در *المهدب*، علامه حلی در *إرشاد الأذهان إلى أحكام الإيمان*، شهید اول در *القواعد والفوائد*، فیض کاشانی در *مفاتیح الشرایع*، آیت‌الله سید‌محمد جواد حسینی عاملی در *مفتاح الكرامة*، علامه فضل‌الله در *فقہ الشریعة* و آیت‌الله مشکینی در *الفقہ المأثور*، ساختارهای متفاوتی بیان می‌کنند اما به دلیل محدودیت این نوشتار و همچنین وجود منابعی برای معرفی این ساختارها، به مطالب بیان شده اکتفا می‌کنیم و مشتاقان آشنایی با این تقسیم‌بندی‌ها را به اصل این کتب و نیز منابع موجود در این زمینه ارجاع می‌دهیم. (۴)

نقص ساختارهای موجود

به طور فشرده می‌توان اشکالات و کاستی‌های ساختارهای پیش‌گفته، به ویژه تقسیم‌بندی *شرائع الإسلام* (۵) را از جزئی و موردی تا کلی و اساسی، چینی برشمرد.

۱. عدم درج در جایگاه متوقع و لغزش‌های جزئی جایگاه‌یابی

در *شرائع الإسلام*: کتاب جهاد و امر به معروف (با این که قصد قربت در آن‌ها شرط نیست)، ذیل عبادات و کتاب‌های نذر، عتق و کفارات (که قصد قربت در آن‌ها

الف) روابط خانوادگی: نکاح، طلاق، خلع، مبارات، ظهار و ایلا.

ب) روابط اجتماعی: اطعمه و اشربه، ملابس و مساکن، آداب معاشرت، احکام نذر، عهد، صید، ذباحه و امر به معروف و نهی از منکر.

۴. سلوک عام (رفتارهای عمومی): دربر گیرنده رفتار ولی امر (حاکم) در هنگام حکم، قضاؤت، جنگ، روابط بین‌الملل شامل ولایت عامه، قضا، شهادات، حکومت، صلح، جنگ، جهاد و حدود (الصدر ۱۴۰۳، ۹۹ و ۱۳۴-۱۲۲).

البته ایشان جایگاه تمامی مباحث فقهی را در ساختار جدید مشخص نکردند و با توجه به این که بخش معتبرهای از مباحث فقهی، ماهیتی چندگانه دارند و به هر اعتبار جایگاهی متفاوت، ابهاماتی در این ساختار ایجاد کرده است.

شرط است)، ذیل احکام آمده است.

کتاب مکاتبه (که از عقود است)، ذیل ایقاعات و کتاب‌های حجر، تفلیس و شهر کت (که عقد نیستند)، ذیل عقود آمده است.

۲. انفصال مسائل، همگون (تفرقه مجتمعات)

جدا کردن عمره از حج، آوردن نکاح در عقود و طلاق در ایقاعات؛ ناپیوستگی طلاق، لعان، ظهار، ایلاء، خلع و مبارات از یکدیگر؛ آوردن اجاره در عقود و جماله در ایقاعات و شفعه در احکام، از مصادیق قابل ذکر است.

٣. اتصال مسائل ناهمگون (تجمیع متفرقات)

به خصوص در بخش احکام، برای مثال، اطعمه و غصب در یک بخش آمده‌اند. این ناهمگونی به گونه‌ای است که استاد مطهری به حق این چنین اظهار می‌کند: «اساساً کلمه «احکام» ... در این جا مفهومی نمی‌تواند داشته باشد، اصطلاحی است نه چندان مناسب برای ابوابی که نه از عباداتشان می‌توان شمرد و نه از عقود و نه از ایقاعات و نه از عادات و نه از سیاست» (مطهری، ۱۳۸۰، ج ۲۰: ۱۲۱).

٤. عدم التفات به ماهية افعال

این اشکال، در واقع ریشه اشکالات پیشین است. برای نمونه در شرایع، نیازمندی یا عدم نیازمندی به صیغه و همچنین دو سویه یا یک سویه بودن آن، معیار تقسیم‌بندی قرار گرفته و به ماهیت و سرشت مسائل توجهی نشده است؛ در صورتی که بهتر آن است که با توجه به ماهیت امور مختلف موجود در فقه، امور متشابه و متفاوت را شناسایی کرد و آن گاه امور متشابه را در کنار یکدیگر و امور متفاوت را جدای از هم تنظیم کرد.

۵. عدم تنقیح مبانی فلسفهٔ فقهی

کامیابی هر ساختاری برای دانش فقه، علاوه بر رعایت قواعد منطقی تقسیم، در

گرو اتکای آن به یک پژوهانه فلسفهٔ فقهی است؛ چراکه فلسفهٔ فقه می‌تواند با تعیین دقیق موضوع، قلمرو و هدف علم فقه، مبنا و بنیاد محکمی را برای موجه نمودن ساختار این دانش، فراهم آورد. همچنین فلسفهٔ فقه بایسته، می‌تواند با تحلیل مسائل گوناگون فقهی، ملاک‌ها و معیارهای شایسته‌ای را برای تقسیم‌بندی دانش فقه تأمین کند؛ اما ساختارهای پیش‌گفته عموماً قادر چنین پژوهانهٔ فلسفهٔ فقهی - به خصوص به صورت منفتح - هستند.

۶. عدم جامعیت

قلمرو فقه در بسیاری از منابع، حداقلی در نظر گرفته شده است؛ در حالی که فقه باید برای تمامی افعال اختیاری مکلفان، یکی از احکام خمسه را صادر کند. این امر موجب شده که آیات و روایاتی بسیار، با خروج از دایرۀ فقه، مورد دقت فقیهانه قرار نگیرند.

۷. ناهمانگی با نیازهای معاصر

بسیاری از مسائل جدید و مورد ابتلا، جایگاهی در ساختارهای پیش‌گفته ندارند. شاهد این سخن، حجم مسائل مطرح در انتهای رساله‌های عملیه و کتب استفتایات، تحت عنوان مسائل مستحدثه یا متفرقه و یا ملحقات و ... است. (۶) در ادامه برآئیم تا طرحی را دراندازیم که نقص‌های پیش‌گفته در آن به کمترین میزان برسد.

مبانی نظری ساختار پیشنهادی

در این بخش مباحثت موضوع، قلمرو و هدف فقه، به عنوان بنیادهای فکری ساختار پیشنهادی، مورد بازخوانی قرار گرفته؛ همچنین پندار توقيفی بودن ابواب فقه نقد شده است.

موضوع فقه

افعال (اختیاری) مکلفان از نظر حکم شرعی، به عنوان موضوع علم فقه مطرح شده است. (۷) در ساختار پیشنهادی ضمن پذیرش اجمالی این موضوع برای دانش فقه، «افعال» اعم از رفتارهای جوارحی و جوانحی در نظر گرفته شده است. به بیان دیگر، این ساختار مبتنی بر این نگرش است که تعیین تمامی گزاره‌های انسائی دین (بایدها و نبایدهای شرعی) بر عهده علم فقه است. (۸) دلیل این مدعای آن است که در ادله قرآنی و روایی برای رفتارهای جوانحی نیز مانند افعال جوارحی، محمول‌ها و تکالیفی وضع شده و تفاوتی میان این دو گذاشته نشده است (ر. ک: اعرافی و موسوی، ۱۳۹۰). بنابراین فقه، به عنوان دانش تعیین کننده باید و نبایدهای شرعی، باید به تمامی رفتارهای اختیاری بشری و مقدمات آن پردازد. همچنین مکلفان اعم از مکلفان حقیقی و حقوقی منظور شده است. مراد از مکلف حقیقی، شخص مکلف و مراد از مکلف حقوقی نیز جامعه و حکومت اسلامی است. دلیل مدعای دوم نیز برپایی حکومت اسلامی و لزوم تعیین تکالیف آن بر اساس منابع اسلامی، با روش و الگوی متفقهانه است؛ چراکه نمی‌توان پذیرفت که حکومت اسلامی هیچ تکلیفی از جانب شارع نداشته باشد. روشن است که تکالیف حکومت اسلامی باید توسط کارگزاران و مسئولان حکومت پیگیری و اجرا شود (اعرافی ۱۳۹۱: ۶۴-۸۵).

قلمرو فقه

با تعیین موضوع علم فقه، قلمرو این علم نیز تا حدودی روشن گردید؛ اما در این بخش مشخصاً پرسش این است که آیا فقه تنها به احکام رابطه مکلفان با خداوند متعال نظر دارد یا تعیین احکام تمامی روابط مکلفان بر دوش این دانش است؟ به بیان دیگر، آیا روابط فردی و اجتماعی انسان و نیز روابط درونی و سیاسی حکومت، مشمول احکام فقهی می‌شود یا نه؟ خاستگاه طرح این پرسش، مباحثی است که شماری از روشنفکران و دگراندیشان مطرح کرده‌اند. دیدگاه ایشان چنین است که دین تنها می‌تواند در ارتباط

انسان با خود و خدا ورود یابد (و نه دیگران و طبیعت)، آن هم ارتباطی شخصی و نه اجتماعی. (۹) بررسی و نقد این دیدگاه در این مقال و مجال نمی‌گنجد، (۱۰) ولی این ساختار مبتنی بر نگرش حداکثری به قلمرو فقه، تمامی افعال و روابط انسانی را دارای حکم شرعی می‌داند. بر اساس این نگرش، گسترۀ دانش فقه، تمامی افعال و روابط انسانی را در بر می‌گیرد؛ بنابراین ساختار پیشنهادی نیز باید چنین توانایی و قابلیتی را داشته باشد.

هدف فقه

برای تعیین هدف علم فقه، از نظر شهید صدر بهره می‌بریم. ایشان هدف اجتهداد و علم فقاهت را ایجاد توانایی برای مسلمانان می‌دانند به گونه‌ای که خود را با نظریه اسلام درباره زندگی منطبق گردانند؛ چراکه این انطباق نمی‌تواند تحقق یابد مگر حرکت اجتهداد، نشانه‌های راهنمای این نظریه و جزئیات آن را مشخص نماید (صدر، بی‌تا، ج ۴۷۲: ۱۷). بنابراین فقه باید به گونه‌ای عرضه شود که شخص مسلمان و حکومت اسلامی بتوانند جمیع شون خود را بر اساس نظر اسلام سامان دهند.

غیرتوقیفی بودن ابواب فقه

این ساختار بر این دیدگاه مبتنی است که فقه و ابواب آن، به آنچه در کتب فقهی گذشتگان آمده، محدود نیست و امکان افزایش و کاهش ابواب فقهی ناظر به اقتضائات زمان وجود دارد؛ چراکه اولاً ابواب کتب فقهی از ابتدا بدین گونه نبوده، بلکه با مرور زمان و بر اساس مقتضیات هر عصر، ابواب این کتب افزایش و حتی در برخی موارد کاهش یافته‌اند. ثانیاً تعداد ابواب فقهی در کتب قدما نیز متفاوت است؛ برای نمونه مسائل فقهی نهایه شیخ طوسی ۲۲ باب، مبسوط وی ۷۱ باب، شرائع الإسلام محقق ۵۲ باب، قواعد علامه حلّی ۳۱ باب، تبصرة المتعلمين وی ۱۸ باب، لمعة شهید اول ۵۲ باب و دروس وی ۴۸ باب دارد (نقل آمار از: مدرسی طباطبایی ۱۴۱۰: ۲۵). بنابراین امروزه نیز می‌شود (و بلکه لازم است) ابواب جدیدی به فقه افروده شود و فقه گسترش یابد.

همچنین برخی از موضوعات نیز امروزه چندان محل ابتلا نیست که باب جداگانه‌ای به آنها اختصاص داده شود؛ مانند کتاب العق، التدبیر، المکاتبه، استیلاد و ...، یا اگر فرض شود که محل ابتلاست باز هم احکام آنها به میزانی نیست که نیاز باشد در کتاب جداگانه‌ای بحث شود بلکه می‌توان همه آنها را ذیل یک کتاب (یا باب) بحث کرد؛ مانند: ظهار و ایلاء و لعان که می‌تواند ذیل بحث طلاق (یا اسباب فراق) قرار گیرند. بنا بر مطالب پیش گفته نباید با پندار تبعی در بودن ابواب فقهی، فقه اهل بیت علیه السلام و هزاران روایت صادر شده از ایشان را در قالب چند کتاب یا باب فقهی محصور کرد. (۱۱)

طرح اجمالی ساختار پیشنهادی

اکنون شایسته است نظری کلی به ساختار پیشنهادی بیندازیم.

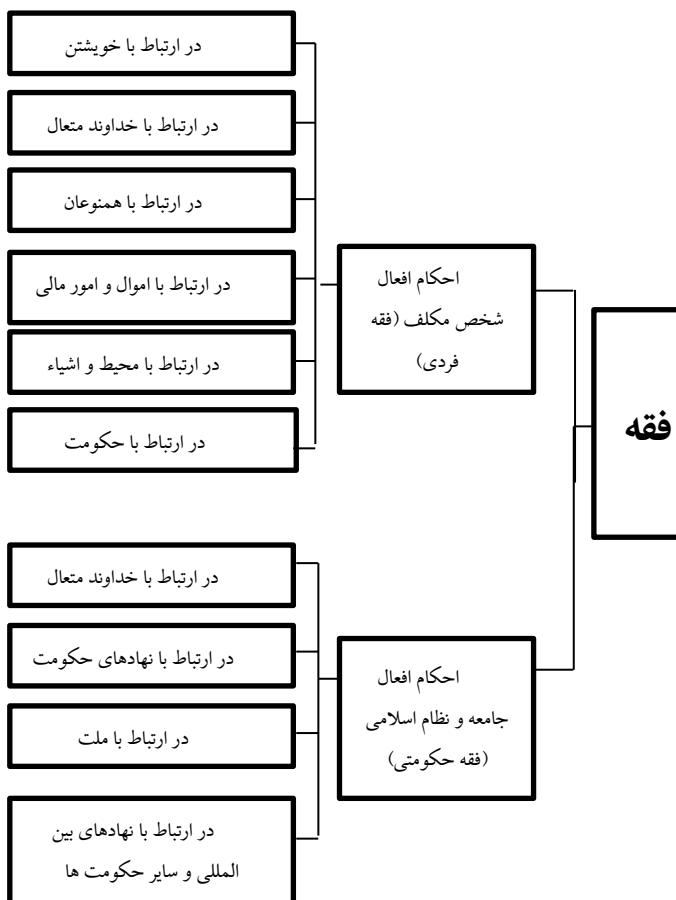
۱۲۳

ز:

ز:

ز: خوانی ساختار داشت فقه ناظر به اقتضایات معاصر

طرح تفصیلی ساختار پیشنهادی

در این بخش می کوشیم ضمن توجیه ساختار پیشنهادی، به صورت فشرده جایگاه مسائل فقهی را در آن مشخص کنیم. (۱۲)

تقسیم‌بندی فقه به فقه فردی و فقه حکومتی

در ابتدا فقه به دو دستهٔ فردی و حکومتی (یا سیاسی) تقسیم می شود. این تفکیک به دلیل تفاوت ماهوی مکلفان این دو دسته است؛ چراکه در اولی مکلف، عموماً فرد مسلمان و در دیگری، جامعه و حکومت اسلامی است. همچنین اختلافاتی که در میزان و گستره بهره گیری از منابع فقهی و نیز روش‌های استنباط از این مأخذ می‌تواند وجود داشته باشد، دلیل دیگری بر این جداسازی است (ر.ک: اسلامی ۱۳۸۵). افزون بر این، بهره‌مندی فقیه از بینش کلان و حکومتی، به ویژه نسبت به این شاخه از فقه، می‌تواند تأثیرات جدی در روند استنباط او داشته باشد. (۱۳) شایان ذکر است که مباحث فقه حکومتی، در فقه اهل سنت تحت عنوان *الاحکام السلطانیه* یا *فقه الخلافه* یا *نظام الحكم* مطرح شده، ولی در فقه شیعه، به دلیل عدم دسترسی شیعیان به حکومت، تا کنون کمتر طرح و بررسی شده است.

۱۲۴

۱۲۵

۱۲۶

۱۲۷

۱۲۸

▪ احکام مربوط به شخص مکلف (فقه فردی)

این بخش به شش شاخه به علاوه یک مدخل تقسیم می شود. وجه تقسیم، آن است که مسائل فقهی یا مربوط به رابطه مکلف با خودش است یا غیر خودش؛ غیر خودش یا خالق اوست (رابطه با خداوند متعال) یا غیر خالق او، یعنی سایر مخلوقات است؛ سایر مخلوقات یا همان عکس انسان نیستند (رابطه با طبیعت و محیط زیست) و یا هستند (رابطه با همنوعان)؛ ارتباط با همنوعان یا به صورت روابط مالی و اقتصادی است (رابطه با اموال و امور مالی) یا غیر آن؛ ارتباط غیر مالی و اقتصادی با همنوعان نیز یا ارتباطی سیاسی با حکومت و کارگزاران است (رابطه با حکومت) یا غیر آن (در همان شاخه رابطه با

همنوعان). بنابراین مسائل روابط مالی با دیگران و رابطه با حکومت، در واقع زیرمجموعه رابطه با همنوعان هستند، نه قسم آن، ولی به دلیل کثرت مسائل هر کدام و ماهیت ویژه آن‌ها، به صورت جداگانه مطرح شده است. (۱۴) در مدخل نیز مراد از مکلف و شیوه‌های دستیابی او به تکالیفش تبیین می‌شود. اکنون تفصیل هر بخش را پی می‌گیریم. (۱۵)

مدخل

در مدخل از شرایط و موانع تکلیف بحث می‌شود و مشخص می‌گردد که «مکلف دقیقاً کیست؟» پس از آن از راه‌های دستیابی مکلف به احکام، گفت‌وگو می‌شود. مباحث اجتهاد و تقلید، شرایط مرجع، راه‌های اثبات اجتهاد و اعلمیت، تجزی در اجتهاد و تبعیض در تقلید، حجیت فتوای شورایی و... در این بخش، بحث و بررسی می‌شود.

۱۲۵

▽

؛

۹۰

۹۱

۹۲

۹۳

۹۴

۹۵

۹۶

۹۷

۹۸

۹۹

۱۰۰

۱۰۱

۱۰۲

۱۰۳

۱۰۴

۱۰۵

۱۰۶

۱۰۷

۱۰۸

۱۰۹

۱۱۰

۱۱۱

۱۱۲

۱۱۳

۱۱۴

۱۱۵

۱۱۶

۱۱۷

۱۱۸

الف) در تعامل با خویشن (۱۶)

مباحث این بخش چنین دسته‌بندی می‌شود:

۱- در تعامل با عقل خویش (افعال شناختی)

۱- ۱ فقه باور (فقه العقيدة): شامل مباحث اعتقادات واجب التحصیل درباره خداوند متعال و پیامبران و ائمه علیهم السلام و معاد، ضروریات دین (مقدار و محدوده آن) و... . شایان توجه است که این مباحث در کتب فقهی بی سابقه نیستند؛ برای نمونه شیخ صدوq در ابتدای «الهداية»، شیخ مفید در آغاز «المقفعه» و سید مرتضی در شروع «الجمل و العلم»، چند باب را به احکام اعتقادات اختصاص داده‌اند. (۱۷)

۲- فقه یادگیری (فقه المعرفة): این بخش در صدد است تا یادگیری و اکتساب معرفت را که محصول شناخت و آگاهی نیز می‌تواند باشد، با نگاهی فقهی بررسی کند و احکام خمسه این گونه رفواره‌ای اختیاری را تعیین کند؛ برای مثال احکام و آداب یادگیری، مطلق علم آموزی، مطلق دین آموزی، آموختن معارف مبتلا به

دین، تحصیل در مراکز آموزشی ادیان و مذاهب مخالف، تعریف و مصادیق کتب ضاله، احکام یادگیری فلسفه، علوم غریبیه، سحر، موسیقی و... در اینجا بحث می‌شود. (۱۸)

۳- ۱- فقه تفکر: شامل احکام فکر گناه، تفکر در امور شهوانی و این مبحث نیز در کتب فقهی بی‌سابقه نیست؛ برای نمونه باب ۱۰۸ کتاب «فقه الرضا» درباره حدیث نفس است (منسوب به امام رضا علیه السلام: ۱۴۰۶: ۳۸۵).

۲- در تعامل با نفس خویش (فعال نفسانی)

فقه اخلاق (فقه الاخلاق): (۱۹) این بخش در تلاش است تا قلمرو خود را به رفتارهایی درونی اختصاص دهد که از سنخ شناخت و عقیده‌مندی نیستند، اما فعل نفس تلقی می‌شوند؛ رفتارهایی که با عناوینی چون اخلاقیات، حالات و صفات اخلاقی و رفتارهای ارزشی از آنها یاد می‌شود. روشن است که صفات نفسانی مدامی که غیراختیاری باشند، در دایره فقه قرار نمی‌گیرند. بنابراین مباحثی مانند احکام صفات و ملکات، خودشناسی، جهاد با نفس، تهذیب نفس و گناهانی همچون ریا، عجب، کبر، سوء‌ظن، حقد و حسد و ... در این شاخه مستقر می‌شود. پیشیئه این مباحث نیز در کتی مانند «وسائل الشیعه» - ذیل کتاب الجهاد، ابواب جهاد نفس - (شیخ حر عاملی: ۱۴۰۹، ج ۱۵: ۱۶۱ تا ج ۱۶: ۱۱۴) و «النخبه فی الحکمة العملية والأحكام الشرعية» - ذیل کتاب الطهارة، مبحث طهارة الباطن - (فیض کاشانی: ۱۴۱۸: ۸۶۴۸) قابل پیگیری است.

۳- در ارتباط با جسم و بدن

۱- خوردن و آشامیدن: شامل مسائل مرسوم باب اطعمه و اشربه و افزون بر آن مصادیق لقمه حرام، حکم پرخوری، حلال و حرام خوراکی‌ها و نوشیدنی‌ها (شامل گوشت‌های حلال، حرام و مکروه، اجزای حرام حیوان حلال گوشت، احکام خوراکی‌ها و نوشیدنی‌های خارجی، ژلاتین و...); احکام مسکرات (مشروبات

الکلی، مصاديق جدید مست کننده ها و...) و مخدرات (سیگار، قلیان، مواد مخدر، روانگردان ها و...). نیز ذیل همین بخش قرار می گیرد.

۲-۳ تصرف در اعضاء و اندام: دربرگیرنده احکام جراحی زیبایی، آسیب به بدن، اهدای عضو، اجارة عضو (مثلًا اجارة رحم)، فروش عضو، تغییر جنسیت، عقیم سازی و

۳-۳ نظافت و بهداشت: احکام دین در زمینه بهداشت، حفظ سلامتی و

۴-۳ پوشش: انواع پوشاك و احکام آن (نوع و رنگ لباس، لباس جنس مخالف، لباس شهرت، تشبیه به کفار و...)، ستر و حجاب (حدود و استثنای آن، چادر و لباس های شفاف و...)، مستحبات و مکروهات پوشش و... مسائلی است که در این بخش مطرح می شود. احادیثی که ذیل کتاب الّی در «کافی» (شیخ کلینی ۱۴۲۹، ج ۱۳: ۷) آمده، در این بخش شایان تدقیق و بررسی است.

۵-۳ آرایش: شامل احکام تراشیدن ریش، استعمال لوازم آرایشی، موی مصنوعی، خالکوبی، آداب آرایش و زینت و

۴- در ارتباط با تندرستی و سرگرمی

۱- ورزش و تندرستی: احکام انواع ورزش ها (رزمی و بوکس، شطرنج، بیلیارد و...)، ورزش قهرمانی، ورزش بانوان و... . مسائل متدالوی سبق و رمایه نیز همین جا مطرح می شود.

۲- شادی و سرگرمی: احکام و مصاديق تفریحات سالم، لهو و لعب و تفریحات ناسالم، مقدار سرگرمی، احکام مسائلی همچون شوخی، کف زدن، رقص، شرط بندی و بخت آزمایی، احکام بازی ها (بازی های رایانه ای، پاسور، تخته نرد، آلات قمار و غیره) و... .

۵- در ارتباط با عمر و زندگانی

گذران زندگانی: حکم اتلاف عمر و مصاديق آن، چگونگی تقسیم اوقات، حکم کارگریزی، طلب روزی و... . احادیث کتاب المعیشه «کافی» (شیخ کلینی ۱۴۲۹، ج ۹: ۵۰۹) به ویژه ابواب ابتدایی آن، در این زمینه قابل پیگیری است.

ب) در ارتباط با خداوند متعال (فقه بندگی)

این بخش اشتراک زیادی با مباحث متداول عبادات (به معنای اخص) دارد. بنابراین طهارت (به عنوان مقدمه نماز)، نماز (۲۰) و نیایش (علاوه بر مسائل مرسوم کتاب الصلاة، احکام ذکر، دعا، توبه، استخاره و...)، صوم، اعتکاف و حج (به علاوہ عمره) در این بخش قرار می‌گیرد. وانگهی شایسته است دو باب دیگر نیز به این بخش اضافه گردد.

۱- باب توسل، زیارت و بزرگداشت معصومین علیهم السلام

این مباحث، شاید به دلیل مستحب بودنشان، کمتر در کتب فقهی معاصر جایگاهی دارد، ولی به دلیل مبتلابه بودن این مسائل و همچنین آسیب‌ها و خرافاتی که دامنگیر این امور شده، بایسته است که مورد تدقیق و بررسی فقیهانه قرار گیرد. شامل:

۱ - احکام و آداب زیارت: این بخش نیز در کتب قدمًا قابل ردگیری است؛ برای نمونه شیخ مفید حدود، باب از «المقنة» را به احکام زیارت معصومین علیهم السلام و اولیای الاهی اختصاص داده است (شیخ مفید ۱۴۱۳: ۴۵۵-۴۹۴). مسائلی مانند زیارت امامزادگان، حکم سینه خیز رفتن، طناب و قفل و دخیل بستن به ضریح، روشن نمودن شمع و ... نیز قابل طرح است.

۲ - مراسم سوگواری معصومین علیهم السلام: حدود جزع در عزای معصومین علیهم السلام، احکام مرثیه‌خوانی (تقلید از سبک‌های موسیقی، خواندن روضه دروغ، روضه‌خوانی زنان و...)، تعزیه‌خوانی، سینه‌زنی (عریان شدن، هروله و...)، لطمہ‌زنی، زنجیرزنی، قمه‌زنی، استفاده از علّم و کُتل، استفاده از آلات موسیقی

(طل، سنج، شیپور، نی، فلوت و...) و حقوق دیگران در عزاداری و... بایسته بررسی است.

۳ - ۱ مراسم شادمانی معصومین ﷺ: احکام مدیحه سرایی، دست زدن و حتی مراسم نهم ربيع (حکم شرکت و...).

۲ - باب پیمان‌های شرعی

مباحث نذر، عهد، یمین و کفاره نیز در اینجا قرار می‌گیرند.

ج) در ارتباط با همنوعان (فقه اجتماعی)

۱ - خویشاوندان (فقه خانواده)

۱ - ۱ والدین: حقوق مادر و پدر، میزان اطاعت از ایشان، حکم رسیدگی در صورت نیازمندی ایشان و... .

۲ - همسر:

- ازدواج: احکام تعرب و عدم ازدواج، شرایط و آداب و احکام خواستگاری و انتخاب همسر، احکام و آداب مهریه و مسائل مرسوم نکاح.

- همسرداری: حقوق متقابل زوجین، نفقة و

- زناشویی: احکام و آداب مقاربت، نشوز و تمکین، وظایف در فرض عدم ایفای تکالیف جنسی و... . مباحث پیشگیری و تنظیم خانواده و... نیز در همینجا مستقر می‌شوند.

- جدایی: شامل مباحث فسخ نکاح (موجبات، نحوه احراف و احکام آن)، طلاق، خلع و مبارات، ظهار، ایلاء و لعان. گفتنی است که در «إرشاد الأذهان» (علامه حلی ۱۴۱۰، ج ۲: ۴۱) و «مفآتیح الشريعة» (فیض کاشانی بیتا، ج ۲: ۳۰۳) نیز تمامی این موارد ذیل کتاب الفراق قرار گرفته‌اند.

۳ - ۱ فرزندان: حقوق فرزندان، احکام و آداب نام‌گذاری، عقیقه، شیر دادن، مهرورزی، احترام، تربیت، تزویج و

- ۴ - ۱** سایر بستگان: معانی رحم، صلة رحم و قطع رحم، مصاديق قطع رحم، احکام صلة رحم کفار، اهل بدعت، اهل فسق و گناه و.... .
- ۲**- بردگان: ابواب فقهی عتق، تدبیر، مکاتبه و استیلا德 در اینجا مستقر می‌شود، البته با توجه به عدم برده‌داری در زمانه‌ما، اصراری به باقی ماندن این بخش وجود ندارد، بلکه ترجیح با حذف آن است.
- ۳**- نامحرمان: انواع مصاديق محرومیت (موجبات، شرایط و احکام)، احکام روابط و تعاملات با نامحرم (رؤیت و نگاه، گفت‌وشنود، همکاری، خلوت)، روابط دختر و پسر (شرایط مشروعيت)، حدود و شرایط ارتباط زن و مرد در فعالیت‌های مشترک و.... .
- ۴ - مردمان:** حق الناس و احکام تضییع آن، امر به معروف و نهى از منکر (اقسام، شرایط، کیفیت، مراتب و...) و احکام و آداب معاشرت و همزیستی در دو بخش:
- ۱ - ۴** شیعیان: حقوق متقابل مؤمنان، احکام برادران ایمانی و غیره. مباحث حقوق المؤمنین یا حق المؤمن علی أخیه که در کتب فقهی و روایی آمده، پیشینه این بحث را در کتب قدما نشان می‌دهد (برای نمونه نک: شیخ کلینی ۱۴۲۹، ج ۳: ۴۳).
- ۲ - ۴** غیرشیعیان: احکام تعامل با اهل سنت، اهل ذمه، اهل کتاب (طهارت اهل کتاب، حکم صابئین و زردشتیان...)، پیروان ادیان غیرابراهیمی (بودائیان، هندوئیان، بهائیان، ادیان بشری، معنویت‌های نوظهور و...)، مشرکان و کفار.
- ۵ - مددجویان:** (۲۲) آداب و احکام رسیدگی به سالمدان، مصیبت‌دیدگان، مستضعفان، فقراء، یتیمان، معلولان و.... .
- ۶ - محضر و اموات:** احکام محضر و اموات (غسل و کفن و دفن و...)، جابه‌جایی و نبش قبر، تشريح، مرگ مغزی، پیوند اعضا و
- ۷ - متعرضان و مهاجمان:** مباحث شخصی جهاد و دفاع از جان و مال و ناموس. نکته: می‌توان ابواب دیگری، مانند همسایگان (به‌ویژه با توجه به اقتضایات آپارتمان‌نشینی)، مهمانان، همکاران، دوستان و... نیز به همین بخش افزود.

د) در ارتباط با اموال و امور مالی

۱ - کسب مال و تملک: مسائل و احکام شیوه‌های کسب مال (مانند اخذ اجرت برای واجبات، پورسانت، درآمدهای رانتی، قاچاق و...)، مالکیت معنوی (تألیف، اختراع، اکتشاف، حق انحصار، حق امتیاز و...)، مباحث مرسم احیاء الموات، ارث، لقطه و غصب اموال نیز ذیل همین بخش قرار می‌گیرند.

۲- تصرفات مالی:

۱ - ۲ تجارت (داد و ستد): شامل مباحث متدالوں مکاسب و متاجر و افزون بر آن احکام خرید و فروش کالاهای جدید (چک، ارز، اعضای بدن انسان، اشیاء زیستی و تجملاتی و...)، اسکنت چک، تجارت الکترونیکی، بیع زمانی (۲۳)، استصناع (۲۴) و... .

۲ - مشارکت: مباحث شرکت، قسمت، شفعه، مضاربه، مزارعه، مساقات، در کثار مسائل جدیدی مانند احکام شرکت‌های تعاونی، اوراق مشارکت، مصاديق جدید شرکت و... در این قسمت قرار می‌گیرند.

۳ - ۲ دین: دربرگیرنده مباحث قرض، وام، رهن، ضمان (به معنای خاص آن، یعنی تعهد در پرداخت بدھی شخص دیگر؛ شامل حواله و کفالت)، ودیعه، عاریه (شرایط و احکام امانت‌داری، مصاديق و احکام خیانت در امانت). شایان ذکر است که تجمعی این مباحث ذیل یک کتاب، در کتب فقهی قدما پیشینه‌دار است (برای نمونه رک: شیخ طوسی ۱۴۰۷، ج ۶: ۱۸۳).

۴ - اجاره: مبحث اجاره و در ذیل آن احکام سرقفلی، جعاله و وکالت.

۳- واگذاری مال:

۱ - ۳ زکات: موارد وجوب آن و... . ذکر این نکته لازم است که شمار زیادی از فقهاء بحث زکات و خمس را در ذیل عبادات جای داده‌اند، اما به دلیل ظهور و غلبة جنبه مالی این دو مبحث بر جنبه عبادی آن‌ها، به نظر بهتر آن است که در اینجا مستقر شوند. شهید صدر^{رهنما} نیز در «الفتاوى الواضحة» به جای طرح این مباحث در عبادات، آنها را ذیل اموال جای می‌دهند.

۲ - صدقه

۳ - خمس

۴ - هبه

۵ - ۳ وقف: احکام و مصاديق وقف (منابع آبی، پول، اوراق بهادر، استاد تجاری، قبرستان و...)، تغییر وقف نامه، تغییر کاربری وقف و... . مباحث سکنی و حبس نیز به عنوان وقف موقت در ذیل همین بخش قرار می گیرد.

۴ - غرامت‌های مالی: این بخش در صدد بررسی و تعیین مواردی است که عمل ضمان آور می باشد؛ یعنی موجب خسارت مالی و مديون شدن مکلف می گردد. با تعیین غرامتی که مکلف ضامن است، سعی می شود تا افراد بدون مراجعته به دادگاه، حقوق مالی یکدیگر را پرداخت نمایند. احکام و مصاديق جدید اتلاف مال غیر، احکام خسارت معنوی و ... در این شاخه قابل بررسی است. برای آشنایی با مسائل مختلفی که می تواند ذیل این بخش قرار گیرد، به کتاب استفتاتات مسائل ضمان، که بیش از ۵۰۰ مسئله گوناگون درباره این مسائل در آن طرح شده مراجعت کنید (منتظری نجف آبادی، بی تا).

۵ - شغل (فقه مشاغل): (۲۵) با قرار گرفتن مکلف در هر موقعیت شغلی، مسائل و تکالیف ویژه‌ای برای او پدید می آید. در این بخش، احکام هر کدام از مشاغل به صورت جداگانه مطرح می شود. برای نمونه:

۱ - ۵ معلمان: احکام و آداب تعلیم و تربیت، تمسخر، توهین و تبیه بدنی دانش آموزان و... .

۲ - ۵ دانش‌طلبان: احکام و آداب تعلم، احکام مناظره (گفت و گوی علمی)، نقد، پژوهش، مواجهه با اساتید منحرف و... .

۳ - ۵ مدیران: احکام رشوه، رانت‌خواری، اختلاس، کم توجهی به بیت‌المال، قانون گریزی، پارتی‌بازی، مسئولیت مدیران در تخلفات و جرایم زیردستان، مسئولیت ضرر و زیان ناشی از تصمیم‌های غلط مدیران، به کارگیری غیراصلح، ضمان ناشی از سوء مدیریت و رفتار مدیران و... .

۴ - ۵ کارمندان: حقوق ارباب رجوع، احکام اختلاس، رانت خواری، کم توجهی به بیت المال، ارتشهای و توقع گرفتن هدیه و رشوه به ازای کار، کارگریزی (به معنای کمی و کیفی و اهمال در کار و کم کاری)، قانون‌گریزی، وظیفه در تعارض دستور مافق با احکام شرعی، تراحم مأموریت‌های شغلی با حقوق خانواده و... .

۵ - ۵ پزشکان: حقوق بیمار، حریم خصوصی بیمار، حق ویزیت، اشتباهاست تشخیصی و درمانی، قتل ترحمی (اتاناژی)، احکام شیوه‌سازی انسانی، تغییر جنسیت، تلقیح مصنوعی، عقیم‌سازی، سقط جنین، مرگ مغزی، پیوند اعضاء، تشریح و... .

۶ - ۵ هنرمندان: شامل بازیگران، نوازندگان، نگارگران، مجسمه‌سازان، شاعران و داستان‌نویسان و... .

۱۳۳

▽

‡

۰

۹۸

۷۷

۶۶

۵۵

۴۴

۳۳

۲۲

۱۱

۰۰

۹۹

۸۸

۷۷

۶۶

۵۵

۴۴

۳۳

۲۲

۱۱

نکته: سایر مشاغل و حرف، از جمله فروشنده‌گی، کشاورزی، کارفرمایی و کارگری، مهندسی، پلیس، خبرنگاری، نویسنده‌گی، پژوهشگری و حتی طلبگی و تبلیغ و مداعی و... نیز می‌توانند، (و بلکه لازم است) که فقه خاص خود را داشته باشند. روشن است که این امر در گرو استقصا و بررسی مسائل مورد ابتلاء این مشاغل و تعیین حکم شرعی آن‌ها است. (۲۶)

هـ) در ارتباط با سایر مخلوقات و مصنوعات (حیوانات، محیط زیست، اماکن و اشیاء)

۱ - حیوانات: (۲۷) شامل حقوق حیوانات، احکام نگهداری حیوانات، داغ گذاشتن، تغذیه حیوانات، حدود بهره‌گیری از حیوانات، آزار و اذیت و سب و لعن حیوان، تحریش (به جان هم انداختن) حیوانات، عقیم‌سازی حیوانات و... . مباحث ذبح شامل شرایط، احکام و آداب آن، ذبح با ابزار جدید و...) و صید (شامل شرایط و احکام شکار، صید دسته‌جمعی، شکار تفریحی و...) و کشتن حیوانات موذی نیز در همین بخش قرار می‌گیرد.

۲ - محیط زیست: در برگیرنده مسائلی از قبیل حدود بهره‌برداری از محیط زیست، احکام تخریب و آلوده کردن محیط زیست، مصادیق اسراف در استفاده از منابع

طبيعي، درختکاری و موارد جواز قطع اشجار، حکم باران مصنوعی، اصلاح ژنتیکی گیاهان و... .

۳- اماكن: مسكن (دستورات کلی درباره معماری)، میراث فرهنگی و... .

۴- مصنوعات بشری: حکم مصرف گرایی، احکام مربوط به استفاده از رایانه (شکستن قفل نرم افراها و...)، اینترنت (مسائلی همچون جعل هویت مجازی، هرزه نگاری، سرقت اطلاعات، ایدا و مزاحمت اینترنتی و...)، ماهواره، تلفن همراه و... .

و) در ارتباط با حکومت

سازوکارهای امر به معروف و نهی از منکر مقامات رسمی و دستگاههای حکومتی، نصیحت ائمه مسلمین، احکام تخلف از قوانین و مقررات (قانون گریزی)، پشتیبانی از نظام، شرکت در انتخابات، حضور در راهپیمایی‌ها و... و بحث مشروعيت مبارزه با حاکم جائز (برای مکلفان سایر کشورها) و... .

▪ احکام مربوط به جامعه و نظام اسلامی

الف) در ارتباط با خداوند متعال

مسائلی همچون مشروعيت حکومت در عصر غیبت، مبنای مشروعيت حاکم، مبنای مشروعيت انتخابات و آرای عمومی، ولايت فقيه، محدوده ولايت، شرایط و شیوه ولی فقيه، رهبری شورایي، شرط اعلمیت، وظایيف و اختیارات حاکم (حکم حکومتی، احکام ثانویه، بخشش یا تبدیل احکام قضائی، اختیارات در خارج از مرزها) و... از جمله مسائل مطرح در این بخش هستند.

ب) در ارتباط با نهادهای حکومت

۱- ساختار حاکمیت: تعزیه و تفکیک قوا، چگونگی ارتباط و تعامل نهادهای حکومت با یکدیگر، چگونگی ارتباط و تعامل نهادهای حکومت با ولی فقيه (رابطه ولايت مطلقه فقيه و استقلال قوا)، وظایيف و اختیارات دولت اسلامی و... .

۲ - نهادهای قانون‌گذاری: مشروعيت تقین، مصونیت پارلمانی، مبانی فقهی مجمع تشخیص مصلحت، معیارها و شاخص‌های اسلامی بودن قوانین، تعارض قوانین با فتاوی مراجع، فقه نمایندگی و

۳- نهادهای قضایی:

۱ - ۳ ساختار و سلسله مراتب قوه قضائيه: انواع دادگاه‌ها، جایگاه قاضی القضاط، اختیارات دادستان، جایگاه شوراهای حل اختلاف، هیئت منصفه و

۲ - قضاء:

- صفات و شرایط قاضی: شرط اجتهاد و اعتبار حکم غیرمجتهد، اعتبار حکم قانونی مجتهد خلاف اجتهاد خویش، حدود و احکام استقلال قاضی، قضاوت بانوان و

- اختیارات و وظایف قاضی: مباحث آیین دادرسی مدنی و کیفری همچون ادله عمومی اثبات جرم و دعوى (اقرار، روش‌های بازپرسی و اعتراف‌گیری، بینه، علم قاضی، شهادت، قسم، اعتبار ابزار جدید و...)، حکم بر غائبان، کیفیت صدور حکم، آداب قضاوت و.... .

۳- جزاء: مباحث قانون مجازات اسلامی شامل:

- انواع جرایم و مجازات آن: خشونت علیه خانواده، تخلف از قوانین راهنمایی و رانندگی، تخلف از مقررات مالیاتی، کلاهبرداری، اختلاس، پول‌شویی، سرقت اطلاعات، جرایم رایانه‌ای، جرم سیاسی، اخلال در امنیت روانی جامعه، ارتداد و سبّ المعصوم، بدعت، موارد افساد فی الأرض و سایر جرائم نوپدید.

- انواع مجازات‌ها و نحوه آن: فلسفه مجازات‌ها (مثلاً حدود؛ موضوعیت یا بازدارندگی و یا دیه؛ مجازات یا خسارت مالی)، جایگاه مصلحت در اجرا و تعطیلی حدود، اجرای علنی مجازات و... . مباحث حدود و تعزیرات،

قصاص، دیات و حبس و مجازات‌های جدید نیز در همین بخش مطرح می‌شود.

۴- نهادهای نظامی، انتظامی و امنیتی:

- ۱ - ۴ نظامی: دفاع و جهاد (۲۸)، مسائلی چون ساخت، فروش و به کارگیری سلاح کشتار جمعی، آموزش نظامی و جهاد زنان، اسیران جنگی و
- ۲ - ۴ انتظامی: مسائل مربوط به نیروهای انتظامی، مانند مصادیق منکرات مأموران انتظامی، بازجویی، ضرب و شتم شهروندان و متهمان، پلیس زن و....
- ۳ - ۴ امنیتی: احکام و مسائل فقهی نیروهای اطلاعاتی، حکم جاسوسی و تجسس، حقوق مردم در تحقیقات امنیتی و....

۵ - نهادهای اجرایی: فقه الإدارة (شرایط و احکام قراردادها و...)، فقه مدیریت (اصول و مبانی مدیریت از منظر فقه)، نظام اداری (ساختار سازمان‌های اداری)، نحوه استخدام و گزینش (بررسی فقهی قانون استخدام کشوری)، احکام اجرت کارمندان، حريم حقوقی و حقیقی کارکنان، حقوق کار (احکام فقهی کار و کارگر، مبانی فقهی قانون کار، کار کودکان) و....

۶ - نهادهای عمرانی: تصرف دولت در املاک خصوصی و موقوفات، تعارضات اقدامات عمرانی با حفظ محیط زیست، حق ارتفاق دولت نسبت به اراضی و املاک شخصی، احکام فقهی شهرسازی، توسعه شهری و معماری اسلامی.

۷- نهادهای اقتصادی:

- ۱ - ۷ مبانی: وظایف و اختیارات اقتصادی حکومت اسلامی، منابع مالی حکومت اسلامی و....
- ۲ - ساختار: مبانی فقهی استقلال بانک مرکزی، وظایف و اختیارات بانک مرکزی در کنترل بانک‌ها و....
- ۳ - بانک: بانکداری اسلامی، نقد و بررسی قانون بانکداری اسلامی، حقوق متقابل مردم و بانک‌ها، احکام و مبانی فقهی عقود بانکی، احکام سپرده‌های

بانکی، احکام بانکداری الکترونیک، اوراق بهادر، قراردادهای مشارکت بانکی، کفالتهای بانکی، حواله‌های بانکی، چک و سفته، کارمزد، انواع سودهای بانکی، جوايز بانکی و.... .

۴ - ۷ بورس: ماهیت، مبانی و احکام فقهی انواع بورس.

۵ - ۷ بیمه: شرایط و احکام انواع بیمه (عمر، درمانی، حوادث و...)، اجباری کردن بیمه.

۶ - ۷ مسائل مرتبط با مالیات، مناقصه و مزایده، حقوق تجارت، قواعد و اصول حاکم بر استناد تجاری، شرایط و احکام قراردادهای تجاری و..., نیز در ذیل همین بخش قرار می‌گیرد.

۸ - نهادهای آموزشی - تربیتی: مباحث کلان فقه تربیتی، تعلیم همگانی یا اختصاصی، گزینش دانشجو، استاد و هیئت علمی، تعارض حقوق دانش آموز و دانشجو با مصالح درازمدت مدرسه و دانشگاه، اخذ شهریه برای آموزش و.... .

۹ - نهادهای فرهنگی - هنری: مباحث کلان فقه فرهنگ، تکالیف مجریان فرهنگی (درباره سینما، موسیقی، تئاتر، کتاب و مطبوعات و...)، مصاديق و احکام تعظیم شعائر و.... .

۱۰ - رسانه‌های جمعی: مباحث کلان فقه رسانه، احکام فقهی مدیریت رسانه‌های جمعی، مبانی و احکام فقهی انواع برنامه‌ها در رسانه‌های جمعی (خبری و اطلاع‌رسانی، تفریحی و سرگرم کننده، آگهی بازار گانی و...)، فیلم (تصویرسازی انبیا و معصومین علیهم السلام، تصویرسازی ماوراء الطیبعه و...)، کتاب (حق تأليف و نشر، نشر ضلال و...)، مطبوعات و نشریات و خبرگزاری‌های اینترنتی و.... .

ج) در ارتباط با ملت و مردم

۱ - عموم مردم: حقوق اساسی مردم (آزادی‌های عمومی و اجتماعی، حریم عمومی و خصوصی، انتخابات و نحوه تعیین حاکمان و کارگزاران، همه‌پرسی و...)، نقش

- و جایگاه مردم در حکومت اسلامی، حقوق متقابل مردم و نهادهای حکومت، مباحث حقوق عمومی (غیر از احکام نهادها)، درجه‌بندی شهروندان و... .
- ۲ - احزاب و نهادهای مدنی: جایگاه احزاب در حکومت اسلامی، حقوق احزاب، رابطهٔ ولایت مطلقهٔ فقیه و تحزب، جایگاه و حقوق تشکل‌های مردم نهاد (NGO) و.... .
- ۳ - مددجویان: بیکاران، بیماران، مستضعفان، خسارت دیدگان حوادث طبیعی، آسیب دیدگان اجتماعی، معلولان و ناتوانان، کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست و حتی جوانان مجرد و... .
- ۴ - اقلیت‌های دینی و مذهبی: حقوق اقلیت‌های دینی، ترجیحات و تضییقات در امور شهروندی ایشان و... .

د) در ارتباط با سایر کشورها و نهادهای بین‌المللی

مباحث حقوق بین‌الملل عمومی و احکام فقهی روابط بین‌الملل، اصول حاکم بر روابط حکومت اسلامی با سایر دولت‌ها، تبیین قاعدةٔ نفی سبیل، احکام و مصاديق پشتیبانی از ملت‌های استمدیده، حکم تعارض منافع ملت با منافع مسلمانان خارجی، اصالت صلح یا جنگ، بررسی فقهی جایگاه منافع ملی در تعیین شرکای تجاری، افزون بر مباحث ذیل:

۱ - تعامل با کشورها:

۱ - اسلامی: بررسی حق تقدم کشورهای اسلامی در تجارت کالا، دانش و فناوری و... ؟

۲ - غیر اسلامی: احکام تعامل دولت اسلامی با دولت کفر، یاری گرفتن از کفار، چیستی دارالحرب و... .

۲ - تعامل با نهادهای بین‌المللی

عضویت، پذیرش معاهدات، پایبندی به تعهدات سازمان‌های جهانی از قبیل سازمان ملل (حقوق بشر، کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان، کنوانسیون رفع

شکنجه و...)، سازمان تجارت جهانی (WTO)، بانک جهانی، ایترپل، دادگاه‌های بین‌المللی (حکم طرح دعوا در محاکم غیراسلامی) و... . (۲۹)

نتایج و دستاوردها

به نظر نگارنده پذیرش این ساختار و گسترش آن، می‌تواند پیامدها و دستاوردهای زیر را در پی داشته باشد:

۱. سادگی، گویایی و همه‌فهم بودن منطق این ساختار، موجب تسهیل آموزش و فهم فقه می‌شود.

۲. به دلیل توجه به مؤلفه‌های سبک زندگی، بر نقش فقه در تعیین سبک زندگی مکلفان می‌افزاید.

۳. با در بر گرفتن مسائل متنوع، جذاب و نوین فقهی، اشتیاق طلاب به فقه‌آموزی را افزایش می‌دهد.

۴. با آشکار ساختن خلاها و نیازهای فقهی، بایسته‌های فقه پژوهی را تعیین می‌کند.

۵. با تعیین گستره مسائل فقهی، لزوم تحصصی شدن اجتهاد را بیش از پیش آشکار می‌کند.

۶. به دلیل توجه به تحولات شگرف دنیای معاصر و مسائل جدید، زمینه‌های توسعه و رشد دانش فقه را فراهم می‌آورد.

۷. با آوردن مسائل جدید از حاشیه‌نشینی به دل فقه، زمینه‌های بحث‌های عمیق فقهی، به جای مباحث استطرادی و نامنفع درباره آنها را فراهم می‌آورد.

۸. با ارائه برنامه جامع اسلام برای حکومت و زندگی اجتماعی، با سکولاریسم مقابله عملی صورت می‌گیرد. (۳۰)

پی‌نوشت‌ها

۱. در مقاله اشاره‌ای به تحولات تبوبیت فقه و شیوه تبوبیت در المقنعه، مؤلف محترم سعی کرده ویژگی‌های این دسته‌بندی را مشخص کند و با تحلیل ترتیب مسائل مقنعه، به نوعی منطق دسته‌بندی شیخ مفید را کشف نماید (ر.ک: عمید زنجانی بی‌تا).
۲. اگرچه تاریخ فوت ابوالصلاح زودتر از سلار است، به جهت شاگردی او نزد جناب سلار و همچنین تاثیر نگارش کتاب «الكافی فی الفقہ» نسبت به «المراسم» - که از ارجاعات آن مشخص می‌شود - تقسیم‌بندی ایشان پس از جناب سلار نقل شد.
۳. برای اطلاع اجمالی از ساختارهای قدیمی اهل سنت ر.ک: دایرةالمعارف فقه مقارن، ص ۴۵۳ و برای ساختارهای معاصر ایشان ر.ک: نگاهی به دسته‌بندی باب‌های فقه؛ نیز ر.ک: مدخل علم فقه درس ۸۵ و ۸۷ و
۴. ر.ک: مقدمه‌ای بر فقه شیعه، ص ۲۰ - ۲۵، دایرةالمعارف فقه مقارن، ص ۴۴۷ - ۴۵۶، مدخل علم فقه، ص ۲۰۷ - ۲۵۴، مقاله بررسی ساختار فقه، مقاله نگاهی به دسته‌بندی باب‌های فقه. گفتگی است که نگارنده ضمن مراجعة مستقل به کتب مذکور در متن، در نگارش این بخش و بخش بعدی، از این منابع نیز بهره برده است.
۵. دلیل تأکید بر شرائع، مقبولیت و رواج ساختار این کتاب است؛ به گونه‌ای که علاوه بر شروح آن (مانند مسالک الافهام، جواهر الكلام و...) که بالطبع مطابق ساختار آن هستند، چیزی بسیاری از کتب فقهی دیگر نیز متأثر از آن است؛ برای مثال المعمۃ الدمشقیة و حتی رساله‌های عملیه اکثر مراجع تقلید، از این ساختار تبعیت کرده‌اند؛ البته با تغییراتی نسبتاً جزئی.
۶. شاهد دیگر (بلکه بهتر) کتاب اولویت‌های پژوهشی دانش فقه است. در این کتاب ۲۴۰ مورد از کل ۹۷۸ مسئله، یعنی حدود یک چهارم (۲۵٪) مسائل، ذیل عنوان «ملحقات احکام» آمده است!
۷. برای اطلاع از مناقشات بر سر این موضوع و آگاهی از سایر دیدگاه‌ها ر.ک: سعید ضیائی‌فر، فلسفه علم فقه، فصل سوم.
۸. بنا بر این مبنای گزاره‌های إخباری (هست‌ها و نیست‌های) دین نیز معارف اعتقادی دین را (اعم از هستی‌شناسی دین، معرفت‌شناسی دین، انسان‌شناسی دین و...) تشکیل می‌دهند. اخلاق نیز از چگونگی کسب فضایل و دفع رذایل اخلاقی سخن می‌گوید.

۹. این تعریف از سکولاریسم را جناب آقای مصطفی ملکیان در درس گفتارهای سنت‌گرایی و تجدد گرایی دانشگاه صنعتی شریف بیان کرده‌اند (ملکیان بی‌تا).
۱۰. برای آشنایی با این دیدگاه‌ها و نقد آن‌ها، ر.ک: ضیائی فر ۱۳۸۲: ۷۴۳-۸۱۸؛ مهریزی ۱۳۷۹:
۱۱. ۱۳۸۲؛ ریانی گلپایگانی، ۱۳۷۶.
۱۲. درباره ضرورت گسترش فقه، جناب محمد رضا حکیمی مقاله‌ای با همین عنوان نگاشته‌اند؛ علاقمندان ر.ک: حکیمی ۱۳۸۷: ۱۴۳-۱۷۴.
۱۳. شایسته توجه است که تمامی مسائل فقهی، به نوعی می‌تواند در ارتباط مکلف با خداوند متعال و یا حتی خود مکلف تعریف شود؛ ولی برداشت متفاهم عرفی، برای شماری از مسائل فقهی، وجوده دیگری را در ک می‌کند و بلکه آن‌ها را ترجیح می‌دهد. در مکانیابی مسائل فقهی در این ساختار، کوشش شده که به همین برداشت متفاهم عرفی توجه شود.
۱۴. درباره اهمیت برخورداری فقیه از بینش حکومتی و عوارض بینش فرد گرایانه او نسبت به فقه ر.ک: بحث شهید صدر تحت عنوان «الاتجاهات المستقبلة لحركة الاجتہاد» (صدر، بی‌تا: ۴۷۱-۴۸۰)؛ گفتنی است که این بحث با عنوان «حرکت اجتہاد در آینده، روی به کدام سو دارد؟» را آقای علی‌اکبر ثبوت ترجمه نیز کرده است.
۱۵. نظریه ارتباط‌های چهارگانه از مباحث مرحوم علامه جعفری در ذهن نگارنده بود. در این بخش سعی شده بر مبنای تقسیم ثنایی این روابط موجه شوند، کاری که پیش از این نگارنده با آن مواجه نشده است. همچنین در زمینه ارتباط‌های چهارگانه، روایت «أصول المُعَامَلَاتِ تَقْعَ عَلَى أَرْبَعَةِ أَوْجُهٍ مُعَامَلَةُ اللَّهِ وَ مُعَامَلَةُ النَّفْسِ وَ مُعَامَلَةُ الْخَلْقِ وَ مُعَامَلَةُ الدُّنْيَا» (منسوب به امام صادق علیه السلام: ۱۴۰۰) در کتاب مصابح الشريعة، با چشم‌پوشی از مناقشات بر سر میزان اعتبار آن، قابل توجه و به نوعی مؤید است.
۱۶. شایان ذکر است که ایده اولیه این ساختار در آغاز به ذهن این کمین خطور کرد و از جایی اقتباس نشد؛ اما به هنگام تحقیق و تحریر این طرح، نگارنده با طرح‌های مشابهی مواجه شد که موجب اطمینان از مطبوع و پسندیده بودن این ساختار گردید. برای نمونه آیت الله العظمی مکارم شیرازی چنین طرحی را ارائه می‌دهند: «تقسیم دیگری نیز برای کتب فقهیه اندیشیده‌ایم که می‌تواند نظم جدیدی به کتب فقهی دهد و کاستی‌ها را به حداقل برساند و آن این که احکام فقهی در نظر ابتدایی به چهار قسم تقسیم می‌شود: رابطه

انسان با خدا، رابطه انسان با خلق، رابطه انسان با خودش و رابطه انسان با حکومت. می‌توان قسم پنجمی را به آن افروز و آن رابطه انسان با طبیعت و محیط زیست است» (دایرةالمعارف فقه مقارن ۱۴۲۷، ج ۱: ۴۵۲)؛ آیت‌الله اعرافی نیز پیشنهاد مشابهی را البته با تفصیل بیشتری، در دو صفحه مطرح کرده‌اند و جالب آن که گفته‌اند: «آوردن این چارچوب [ارتباطات چهارگانه] به کتاب‌های فقهی و دسته‌بندی فقه بر این اساس، می‌تواند موضوع جالبی برای پژوهش مستقل باشد» (اعرافی ۱۳۹۱، اول: ۴۱۶-۴۱۴). ساختار کتاب مفاتیح‌الحیا نیز که گروه فقه پژوهشگاه علوم و حیانی معارج و تحت اشراف آیت‌الله العظمی جوادی آملی گردآوری شده نیز در بخش‌هایی، مشابه ساختار ارائه شده است؛ اگرچه به نوعی، این کتاب یک اثر فقهی به شمار نمی‌آید (جوادی آملی، ۱۳۹۱). راقم این سطور ضمن احترام و ارج نهادن به زحمات همه‌این بزرگواران، فروتنانه اعلام می‌دارد که ساختار طرح شده در این مقاله را، جامع‌تر، کم‌اشکال‌تر و قابل دفاع‌تر می‌داند. روشن است که این سخن، به معنایی بی‌اشکال بودن ساختار پیشنهادی نیست؛ بلکه این کمین، مشتاقانه در انتظار پیشنهادها و انتقادهای استادیم معظم و فقه پژوهان معزز برای رفع این اشکالات خواهد بود.

۱۶. در مقدم کردن احکام تعامل با خویشتن بر احکام رابطه با خداوند متعال و بخش‌های دیگری از این ساختار، از رساله حقوقی امام سجاد علی‌الله‌هایم گرفته شده است (ر.ک: ابن شعبه حرانی، ۱۴۰۴: ۲۰۵).

۱۷. برای اطلاع از سایر کتب فقهی که به بحث اعتقادات پرداخته‌اند، ر.ک: نرم افزار جامع فقه اهل‌البیت للعلیا، نسخه ۲، قسمت ابواب، عنوان مقدمات عبادات.

۱۸. به عنوان نمونه نک: علیرضا اعرافی، مقاله گسترش موضوع فقه نسبت به رفتارهای جوانحی، همچنین مباحث فقه تربیتی که از سوی ایشان طرح شده است.

۱۹. روشن است که مراد از اخلاق در اینجا اخلاق فردی است و نه اخلاق اجتماعی؛ برای جلوگیری از سوءبرداشت می‌توان این شاخه را فقه التهذیب نیز نامید.

۲۰. لازم به یادآوری است که در خصوص چینش درونی مسائل هر کتاب نیز روش‌ها و سلایق مختلفی وجود دارد. برای نمونه جناب شیخ بهایی در الائعاشریة فی الصلاة الیمریة، ترتیب متفاوت و جالبی را برای مسائل نماز بیان می‌کند. ایشان در مقدمه کتاب چنین می‌گوید: «...

مرتبه الفصول على نهج قریب یسهل تناوله على الطالب و أسلوب غريب یهش إلىه أولى الألباب ... إنّ الأمور المعتبرة في الصلوات الخمس اثنا عشر نوعاً، لأنها: إما أفعال، أو تروك و كلّ منها: إما واجبة، أو مستحبة و كل منها: إما لسانية، أو جنانية، أو أركانية. فصارت مسائل هذه المقالة الاثني عشرية منحصرة في اثنى عشر فصل» (برای تفصیل بیشتر ر.ک شیخ بهایی ۱۴۰۹: ۲۳) و یا مقاله جستارگشایی در فقه پژوهی شیخ بهایی (صرامی، بی‌تا). البته ساختار درونی کتاب الصلاة در العروة الرئیسی که در رساله‌های عملیه نیز مرسوم است، نیکوثر به نظر می‌رسد.

۲۱. نیز نک: الکافی، ج ۹، ص: ۲۴۳ - ۳۵۵، برای اطلاع از کثرت طرح این مباحث در کتب قدما می‌توانید کلمه «زيارة» را در فهرست گزینشی نرم افزار جامع فقه اهل‌البیت ۲، جست‌وجو کنید.

۲۲. این بخش و بخش آینده (اموات) می‌توانست ذیل مباحث معاشرت با مسلمانان نیز قرار گیرد، ولی به دلیل کثرت مسائل، اهمیت و مصالح دیگر به صورت مجزا مطرح شد.

۲۳. برای اطلاع بیشتر ر.ک: فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، ۱۴۲۶، ج ۲: ۱۸۰.

۲۴. برای اطلاع بیشتر ر.ک: فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، ۱۴۲۶، ج ۱: ۴۲۷.

۲۵. این بخش می‌توانست در قسمت «گذران زندگانی» نیز قرار گیرد، اما به دلیل قوت جنبه اقتصادی مشاغل و نیز وجود تعامل با دیگران در اکثر مشاغل، در اینجا ذکر شد.

۲۶. باب صناعات را که در شماری از کتب فقهی پیشینیان طرح شده، می‌توان بررسی مسائل مشاغل آن زمان دانست؛ برای نمونه ر.ک: فقه الرضا: ۳۰۱ کافی، ج ۹: ۶۴۲.

۲۷. شیخ کلینی در کافی ذیل کتاب الدواجن، احادیث فراوانی را مرتبط با این بخش روایت کرده است؛ ر.ک: کافی، ج ۱۳: ۲۵۷.

۲۸. اکثر فقهاء جهاد را ذیل عبادات آورده‌اند، ولی چون بیشتر به مسائل حکومتی مربوط می‌شود، در اینجا آورده می‌شود. شهید صدر علیهم السلام نیز در الفتاوی الواضحه، جهاد را ذیل رفتارهای حکومتی می‌آورند. مباحث کلان جهاد و دفاع نیز در بخش رابطه با سایر کشورها مطرح می‌شود.

۲۹. عدم تدوین نظام موضوعات فقهی در بسیاری از زمینه‌های جدید مانند فقه حکومتی، فقه فرهنگ و رسانه، فقه محیط زیست، یکی از مشکلاتی است که نگارنده در تکمیل این

ساختار با آن مواجه بوده است و کوشیده به قدر وسع علمی و بضاعتیش، در این راه نیز قدمی بردارد.

۳۰. بدیهی است که این سخن به معنای بی نیازی از علوم و دانش‌های دیگر نیست؛ به بیان دیگر، فقه قرار نیست به تنها بی حلال همه مشکلات باشد، بلکه فقه در پیشرفت اجتماع سهم خود را در کنار سایر علوم و دانش‌های بشری دارد. حتی بایسته است که فقیه، در تعیین بسیاری از احکام به گفت و گو با دانشمندان علوم تجربی و انسانی بنشیند و از دیدگاه‌های کارشناسی ایشان بهره گیرد.

کتابنامه

۱. آصف آگاه، سید محمد رضی (۱۳۹۴)، «تأملی بر ساختارهای فقه مدون امامیه»، فقه (کاوشی نو در فقه اسلامی)، ش ۷۷: ۱۱۷-۱۴۰.
۲. مرکز مدیریت حوزه علمیه قم (۱۳۹۱)، اولویت‌های پژوهشی دانش فقه، چاپ اول، قم: مرکز مدیریت حوزه علمیه قم.
۳. ابن شعبه حرانی، حسن بن علی (۱۴۰۴)، تحف العقول، قم: جامعه مدرسین.
۴. اسلامی، رضا (۱۳۸۴)، مدخل علم فقه، چاپ اول، قم: مرکز مدیریت حوزه علمیه قم.
۵. ——— (۱۳۸۵)، اصول فقه حکومتی، چاپ اول، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی.
۶. اعرافی، علیرضا (۱۳۹۱)، فقه تربیتی (مبانی و پیش‌فرضها)، ج ۱، چاپ اول، قم: انتشارات مؤسسه فرهنگی اشراق و عرفان.
۷. اعرافی، علیرضا و سیدنقی موسوی (۱۳۹۰)، «گسترش موضوع فقه نسبت به رفتارهای جوانحی»، فقه (کاوشی نو در فقه اسلامی)، ش ۷۰.
۸. برجی، یعقوبعلی (۱۳۷۴)، «نگاهی به دسته‌بندی باب‌های فقه»، فقه اهل بیت، ش ۳.
۹. حسن زاده، حسین (۱۳۸۳)، «بررسی ساختار فقه»، «قبسات»، ش ۳۲.
۱۰. حکیمی، محمد رضا (۱۳۸۷)، آنجاکه خورشید می‌وزد، چاپ اول، قم: دلیل ما.
۱۱. حلی، ابوالصلاح (۱۴۰۳)، الکافی فی الفقه، ویراسته رضا استادی، چاپ اول، اصفهان: کتابخانه عمومی امام امیر المؤمنین علیهم السلام.
۱۲. دیلمی، حمزة بن عبدالعزیز (۱۴۰۴)، المراسيم العلوية والأحكام النبوية في الفقه الإمامي، ویراسته محمود بستانی، چاپ اول، قم: منشورات الحرمین.
۱۳. رباني گلپایگانی، علی (۱۳۸۲)، «تقد نظریه حادثی در قلمرو فقه اسلامی»، قبسات، ش ۲۸.
۱۴. سید مرتضی، علی بن حسین موسوی (۱۴۰۶)، جمل العلم والمعرفة، چاپ اول، نجف: مطبعة الآداب.
۱۵. شهید اول، محمد بن مکی عاملی (بی‌تا)، القواعد والقواعد، ویراسته سید عبدالهادی حکیم، قم: کتابفروشی مفید.
۱۶. شیخ بهایی، محمد بن حسین عاملی (۱۴۰۹)، الاشاعشریة فی الصلاة الیومیة، قم: کتابخانه و چاپخانه آیت الله مرعشی نجفی.

۱۷. شیخ حز عاملی، محمد بن حسن عاملی (۱۴۰۹)، تفصیل وسائل الشیعه إلی تحصیل مسائل الشریعه، ویراسته گروه پژوهش مؤسسه آل الیت طہیلہ، چاپ اول، قم: مؤسسه آل الیت طہیلہ.
۱۸. شیخ صدوق، محمد بن علی بن بابویه (۱۴۱۸)، الهدایة فی الأصول و الفروع (هدایة المتعلمين)، چاپ اول، قم: مؤسسه امام هادی عینی.
۱۹. شیخ طوسی، محمد بن حسن طوسی (۱۴۰۷)، تهذیب الاحکام، دارالکتب الاسلامیة.
۲۰. شیخ کلینی، محمد بن یعقوب (۱۴۲۹)، الکافی، چاپ اول، قم: دارالحدیث للطباعة و النشر.
۲۱. شیخ مفید، محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (۱۴۱۳)، المقنعة، چاپ اول، قم: کنگره جهانی هزاره شیخ مفید.
۲۲. خمینی امام، سید روح الله (۱۳۷۸)، صحیفه امام، تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی حبلہ.
۲۳. صدر، سید محمد باقر (۱۳۵۹)، همراه با تحول اجتہاد، ترجمة علی اکبر ثبوت، تهران: روزبه.
۲۴. ——— (۱۴۰۳)، الفتاوی الواضحة وفقاً لمنہب اهل الیت طہیلہ، بیروت: دار التعارف للمطبوعات.
۲۵. ——— (بی تا)، موسوعة الشهید الصدر (ومضات)، مرکز الأبحاث و الدراسات التخصصية للشهید الصدر.
۲۶. صرامی، سیف الله (۱۳۹۱)، «جستارگشایی در فقه پژوهی شیخ بهائی»، کاوشنی نو در فقه، ش ۷۱
۲۷. ضیائی فر، سعید (۱۳۸۲)، جایگاه مبانی کلامی در اجتہاد، چاپ اول، قم: بوستان کتاب.
۲۸. ——— (۱۳۹۲)، فلسفه علم فقه، ج ۱، چاپ اول، قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
۲۹. علامه حلی، حسن بن یوسف بن مظہر اسدی حلی (۱۴۱۰)، ارشاد الأذهان إلی أحکام الإيمان، ویراسته فارس حسون، چاپ اول، قم: دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیہ قم.
۳۰. عمید زنجانی، عباسعلی (بی تا)، «الشاره‌ای به تحولات تبوب فقه و شیوه تبوب در المقنعة»، مجموعه مقالات کنگره شیخ مفید، ش ۸۱
۳۱. مؤسسه دایرة المعارف فقه اسلامی (۱۴۲۶)، فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت طہیلہ، قم: مؤسسه دائرة المعارف فقه اسلامی بر مذهب اهل بیت طہیلہ.
۳۲. فیض کاشانی، محمد محسن ابن شاه مرتضی (بی تا)، مفاتیح الشریعه، قم: انتشارات کتابخانه آیت الله مرعشی نجفی.

۳۳. (۱۴۱۸)، النخبة في الحكمة العملية والأحكام الشرعية، ويراسته مهدى انصارى قمى، چاپ دوم، تهران: مرکز چاپ و نشر سازمان تبلیغات اسلامی.

۳۴. محقق حلى، نجم الدین جعفر بن حسن (محقق حلى) (۱۴۰۸)، شرائع الإسلام في مسائل الحلال والحرام، ويراسته عبدالحسين محمد على بقال، چاپ دوم، قم: مؤسسه اسماعيليان.

۳۵. مدرسی طباطبایی، سیدحسین (۱۴۱۰)، مقدمه‌ای بر فقه شیعه، ترجمه محمد آصف فکرت، چاپ اول، مشهد: بنیاد پژوهش‌های اسلامی.

۳۶. مرکز تحقیقات کامپیوتربی علوم اسلامی، نرم افزار جامع فقه اهل‌البیت لیبل نسخه ۲.

۳۷. ———، نرم افزار درختواره فقهه.

۳۸. مطهری، مرتضی (۱۳۸۰)، مجموعه آثار استاد شهید مطهری، چاپ اول، قم: صدر.

۳۹. ملکیان، مصطفی (بی‌تا)، جزءه سلسه درس گفتارهای سنت‌گرایی و تجدیدگرایی دانشگاه صنعتی شریف، منتشر نشد.

۴۰. منتظری نجف‌آبادی، حسینعلی (بی‌تا)، استفتات مسائل ضمان، قم.

۴۱. منسوب به امام رضا ع (۱۴۰۶)، الفقه - فقه الرضا، ویراسته مؤسسه آل‌البیت لیبل در قم، چاپ اول، مشهد: مؤسسه آل‌البیت لیبل.

۴۲. منسوب به امام صادق ع (۱۴۰۰)، مصباح الشريعة، بيروت: اعلمى.

۴۳. مهریزی، مهدی (۱۳۷۹)، فقه پژوهی، چاپ اول، تهران: سازمان چاپ و انتشارات وزارات فرهنگ و ارشاد اسلامی.